

1113.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 grudnia 1923 r.

w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych.

Na podstawie artykułu 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) zarządza się:

§ 1. Dla ustalenia wysokości stawek, przewidzianych w taryfie, załączonej do art. 1 ustawy z dn. 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296), jakoteż w art. 2, 3, 5, 6, 8 i 9 tejże ustawy, przyjmuje się stosunek przeciętnej wartości franka złotego z czasu od dnia 1 do 7 grudnia 1923 r., do przeciętnej wartości franka złotego w pierwszych trzech miesiącach 1923 r.

Stosunek ten wyraża się cyfrą $\frac{681.350}{7.121} = 95.7$.

§ 2. Wskutek ustalenia powyższego stosunku ulegają stawki opłat stemplowych od podań, załączników i świadectw urzędowych oraz inne stawki, wymienione w § 2 rozporządzenia z dnia 15 września 1923 r. (Dz. U. R. P. № 93 poz. 744), odpowiedniej podwyżce z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 r.

W szczególności:

a) taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw urzędowych otrzymuje brzmienie, podane w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Część pierwsza i druga tej taryfy ma zastosowanie do podań i załączników, wniesionych po dniu 31 grudnia 1923 r. Natomiast do podań, wniesionych przed dn. 1 stycznia 1924 r. choćby do tego dnia niezalatwionych, stosowana będzie taryfa, która obowiązywała w dniu wniesienia podania, nawet w tym przypadku, gdy podanie wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeśli opłatę uiszczono niedostatecznie.

Część trzecia tej taryfy ma zastosowanie do świadectw, których data nie jest wcześniejsza niż 1 stycznia 1924 r., oraz do odpisów i wyciągów, sporządzonych przez urząd a niezapozycjonowanych w zaświadczenie zgodności z pierwowpisem, które wydane zostały po dniu 31 grudnia 1923 r.;

b) opłatę stemplową od pełnomocnictw, wymienioną w art. 2, ustępie pierwszym, powołanej ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296), względnie w § 1, ustępie pierwszym rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 299), zmienia się z kwoty 120.000 mk. na 1.400.000 mk.; opłatę zaś od pełnomocnictw, wymienionych w art. 2, ustępie 2, powołanej ustawy (względnie w § 1, ustępie

drugim powołanego rozporządzenia), podwyższa się z kwoty 40.000 mk. na 470.000 mk.;

c) opłaty stemplowe od dokumentów przewozowych, wymienione w art. 5 i 6 powołanej ustawy (względnie w §§ 1, 2 i 5 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 300), oraz grzywny; wymienione w § 10 powołanego rozporządzenia, zmienia się w sposób następujący:

- 1) opłaty od kolejowych listów przewozowych:
 - co do przesyłek całowagonowych z kwoty 80.000 mk. na kwotę 940.000 mk.
 - co do przesyłek półwagonowych z kwoty 40.000 mk. na kwotę 470.000 mk.
 - co do przesyłek pojedynczych z kwoty 4.000 mk. na kwotę 50.000 mk.
- 2) opłaty od kolejowych kwitów bagażowych z kwoty 4.000 mk. na kwotę 50.000 mk.;
- 3) opłaty od dokumentów przewozowych po za przewozem kolejowym:
 - od listu przewozowego z kwoty 8.000 mk. na kwotę 100.000 mk.
 - od kwitu bagażowego z kwoty 4.000 mk. na kwotę 50.000 mk.;
- 4) najwyższy wymiar grzywien z kwoty 12.000.000 mk. na kwotę 140.000.000 mk.;
- d) opłatę stemplową od pełnych wyciągów z ksiąg metrykalnych, wymienioną w art. 3 powołanej ustawy, zmienia się z kwoty 24.000 mk. na kwotę 280.000 mk.;
- e) stałe opłaty stemplowe, wymienione w art. 8 powołanej ustawy, zmienia się z kwoty 12.000 mk. na kwotę 140.000 mk.;
- f) wyrażony sumą stałą najwyższy wymiar kar pieniężnych, wymieniony w art. 9 powołanej ustawy, zmienia się z kwoty 12.000.000 mk. na kwotę 140.000.000 mk.;
- g) opłatę za pokwitowanie z przyjęcia podania, wymienioną w § 13 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 298), zmienia się z kwoty 12.000 mk. na kwotę 140.000 mk.

§ 3. Dla ustalenia wysokości opłaty od czeków (art. 17 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli, Dz. U. R. P. z r. 1922 № 38, poz. 313, w brzmieniu, ustalonym ustawą z dnia 24 marca 1922 r., Dz. U. R. P. № 38, poz. 314), przyjmuje się stosunek przeciętnej wartości franka złotego z czasu od dnia 1 do 7 grudnia 1923 r. do przeciętnej wartości franka złotego z miesięcy: lutego, marca i kwietnia 1922 r., z którego wynika mnożnik 890,7 wskutek tego stawka opłaty stemplowej od czeków wynosić będzie począwszy od dnia 1 stycznia 1924 r. po zaokrągleniu kwotę 5.000 mk.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r. i obowiązuje na obszarze całej Rzeczypospolitej, z wyjątkiem górnośląskiej części, Województwa Śląskiego.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu
z dnia 18 grudnia 1923 r., poz. 1113.

**Taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw
urzędowych.**

CZĘŚĆ PIERWSZA: Podania

1 Pozycja	2 P r z e d m i o t	3 Wysokość opłaty m a r e k	4 U · W A G I
1	Podania o zezwolenie na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca (ustawa z dnia 24 marca 1920 r.—Dz. U. R. P. № 31 poz. 178)	24.000.000	<p>1. Do pozycji 1 do 9:</p> <p>Stawki, wymienione przy 1 do 9, odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stemplowej w kwocie 280.000 mk.; przy podaniach jednak, wymienionych w punktach a), b) pozycji 8, opłata od arkuszy następnych wynosi po 50.000 marek. Takiej samej opłacie po 280.000 mk., względnie 50.000 mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach jak również każdy arkusz odpisów podania, wniesionych wraz z egzemplarzem oryginalnym.</p> <p>Za jeden arkusz uważa się papier, krórego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Nie cały arkusz liczy się za cały.</p> <p>2. Do pozycji 3:</p> <p>Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 3, załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy, powołanej do załatwienia nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty (§ 7, punkt 5 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 8 maja 1922 r.—Dz. U. R. P. № 38 poz. 319), ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza załatwi podanie za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 9.</p> <p>3. Do pozycji 4:</p> <p>Przepis, zawarty w pozycji 4, nie zmienia obowiązujących przepisów, w myśl których koszty oględzin mają być zwrócone władzy państwowej.</p>
2	Podania o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej	24.000.000	
3	<p>Podania:</p> <p>a) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II.</p>	24.000.000	
4	<p>b) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa, niewymienione w punkcie a) niniejszej pozycji lub o spółdzielnie</p> <p>c) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenie przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie</p>	4.800.000	
4	<p>Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego — jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu:</p> <p>a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego, albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II</p>	24.000.000	
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju	4.800.000	

1 Pozycja	2 P r z e d m i o t	3 Wysokość opłaty m a r e k	4 U W A G I
5	Podania o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterii fantowej i t. p.	3.350.000	4. Do pozycji 7: Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić w całości lub w części od opłaty wymienionej w pozycji 7, w wypadkach w których uiszczenie w pełnej kwocie byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne.
6	Podania o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonych zarządzeniami policyjnymi	95,700.000	
7	Podania o zezwolenie na zmianę nazwiska	24,000.000	
8	Podania, które petent żąda zmiany decyzji, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty, cła), jeśli suma sporna: a) nie przewyższa 10,000.000 mk.	95.000	
	b) przewyższa 10,000.000 mk., a nie przekracza 100,000.000 mk.	280.800	
	c) przewyższa 100,000.000 mk.	1,400.000	
9	Podania, niewymienione pod pozycjami 1 do 8—z wyjątkiem zwolnionych od opłaty stempłowej w myśl § 6 przepisów w przedmiocie opłat stempłowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 8 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 319).	1,400.000	

CZĘŚĆ DRUGA: Załączniki do podań.

10	Załączniki do podań, podlegających opłacie stempłowej: a) do podań, wymienionych w punktach a), b), pozycji 8.	50.000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.	1) Opłatę od załącznika należy uiścić bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym czy odpisem, oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową.
	b) do podań innego rodzaju	280.000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.	2) Świadectwo ubóstwa, nawet w razie załączenia do podania, podlegającego opłacie stempłowej, zwolnione jest od opłaty, przewidzianej w pozycji 10.

CZĘŚĆ TRZECIA. Świadczenia urzędowe.

1 Pozycja	2 P r z e d m i o t	3 Wysokość opłaty m a r e k	4 U W A G I
11	Akta nadania obywatelstwa polskiego (art. 8 i 9 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r.—Dz. U. R. P. № 7 poz. 44, oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1920 r.—Dz. U. R. P. № 52 poz. 320) .	33,500.000	<p>1. Do pozycji 11:</p> <p>Władza, nadająca obywatelstwo, może zwolnić w całości lub w części od opłaty stempłowej w przypadkach, w których uiszczenie opłaty byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne. Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić od opłaty w całości lub w części również w innych przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie.</p> <p>2. Do pozycji 12:</p> <p>Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić w całości lub w części od opłaty, wymienionej w pozycji 12, w przypadkach, w których uiszczenie w pełnej kwocie byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne.</p> <p>3. Do pozycji 13:</p> <p>Od świadectwa, zawierającego koncesję do prowadzenia domu bankowego lub kantoru wymiany, należy zamiast opłaty, wymienionej w pozycji 13 niniejszej taryfy, uiszczyć opłatę, przewidzianą w art. 5 ustawy z dn. 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 175).</p> <p>Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 3, załączono świadectwo ubóstwa, które, zdaniem władzy, powołanej do załatwienia, nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty, przewidzianej w pozycji 13 (§ 21 punkt 10 przepisów w przedmiocie opłat stempłowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 8 maja 1922 r. —Dz. U. R. P. № 38 poz. 319), ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza wyda świadectwo za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 20.</p> <p>4. Do pozycji 16 do 18 oraz 20:</p> <p>Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni, nie przewyższającej po jednej stronie 3.500 cm².</p>
11-a	Akt zezwolenia na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca	478,000.000	
12	Akt zezwolenia na zmianę nazwiska	143,500.000	
13	Świadectwa, zawierające zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (dokumenty koncesyjne): a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II	24,000.000	
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju lub o spółdzielnie . .	4,800.000	
14	Świadectwa, zawierające zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterii fantowej i t. p.	3,350.000	
15	Świadectwa, zawierające zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnymi.	478,000.000	
16	Duplikat (t. j. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez ten sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy — równobrzmiący z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzony w podpis równorzędny) .	670.000 od każdej strony całej lub zaczętej.	
17	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez urząd, bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwowpisem czy nie	670.000 od każdej strony całej lub zaczętej.	
18	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez stronę, a zaopatrzony przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwowpisem .	280.000 od każdej strony całej lub zaczętej.	

1 Pozycja	2 P r z e d m i o t	3 Wysokość opłaty. m a r e k	4 U W A G I
19	Poświadczenie własnoręczności podpisu: a) zasadniczo b) w razie równoczesnego poświadczenia własnoręczności więcej niż dwóch podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie	190.000 co do każdego podpisu 400.000 za wszystkie podpisy	Niecały arkusz liczy się za cały. Za stronicę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm ² . Stronicę nie w całości zapisaną liczy się za całą.
20	Świadectwa, niewymienione pod pozycjami 11 do 19	1.400.000 od arkusza pierwszego i 280.000 od każdego arkusza następnego	

1114.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 grudnia 1923 r.

w sprawie zastosowania stałej jednostki do podatków: spadkowego i od darowizn.

Na zasadzie art. 5 lit. b i 11 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla przerachowania kwot pieniężnych, zawartych w ustawie z dnia 29 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. № 49 poz. 299) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 33 poz. 263) oraz artykułami 16 do 28 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296), przyjmuje się przeciętną wartość franka złotego z pierwszych trzech miesięcy 1923 r., poprzedzających ogłoszenie ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296).

Wartość ta wynosi 7121 mk.

§ 2. Wskutek przyjęcia powyższej wartości franka złotego kwoty, wymienione w artykule 16 ustawy z dn. 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296) i w artykule 8 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 55 poz. 391), przelicza się z niezbędnym zaokrągleniem w następujący sposób:

kwotę 12.000.000 mk. wymienioną w punkcie a) na 1700 fr. zł.

kwotę 4.000.000 mk. wymienioną w punkcie b) na 570 fr. zł.

kwotę 600.000 mk. wymienioną w punkcie c) na 85 fr. zł.

kwotę 6.000.000 mk. wymienioną w ustępie drugim na 850 fr. zł.

Taryfę opodatkowania spadków i darowizn (załącznik 2 do art. 17 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296) i załącznik 3 do art. 9 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 55 poz. 391) zastępuje się taryfą, załączoną do niniejszego rozporządzenia.

Kwotę grzywien, wymienioną w art. 18 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296) i w art. 32 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 55 poz. 391), przelicza się na 210 franków złotych.

§ 3. Począwszy od dnia 1 stycznia 1924 r. wymierza się podatek spadkowy i od darowizn we frankach złotych z zastosowaniem załączonej taryfy (§ 2).

W celu obliczenia podatku ustala się wartość przedmiotów spadkowych lub stanowiących przedmiot darowizny w markach polskich wedle przepisów dotychczasowych; następnie zaś wartość tę przelicza się na franki złote, dzieląc sumę marek polskich przez liczbę, wyrażającą wartość franka złotego w dniu ustalenia szacunku (art. 20 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296).